

Kl. 14.05

Ritt Bjerregaard (S):

Det, jeg taler om, er mennesker. Det er mennesker, der bliver ramt, det er fiskere, der har deres erhverv, som daglig kan se, at der ligger døde fisk omkring dem.

Hvad har ministeren så at sige til de mennesker? Jo, ministeren har at sige, at der sidder nogle arbejdsgrupper, og at ministeren lige må se, hvad de arbejdsgrupper kommer med. De kommer nok med noget på et eller andet tidspunkt, og ministeren kan da ikke sådan tage sig af, hvad folk ellers går og oplever dér rundt omkring, hvor de er.

Ærlig talt, jeg synes, at det er rystende. Der er ikke nogen af os, der har bedt om snuptagsløsninger. Vi har bedt om, at en ansvarlig minister påtager sig at give nogle politiske svar på en katastrofe, der har ramt nogle mennesker, og vi får sniksnak. Det er stort set, hvad vi får.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg noterer mig, at miljøministeren ikke har afvist min fremstilling af situationen, nemlig at det var Venstre, der for 2 år siden forhindrede en skærpet målsætning og dermed en større reduktion af kvælstofudledningen.

Det var Venstre, der dermed påtog sig ansvaret for, at vi ikke på det tidspunkt kom i gang med at gøre noget mere for at forhindre iltsvind, og det er dermed Venstres ansvar, at iltsvindet er blevet så stort, og at der ikke er sket det, der kunne være sket. Tak for den i hvert fald indirekte indrømmelse.

Så et andet spørgsmål: Nu er der blevet henvist meget til, at det er den ekstreme vejsituation, der også er skyld i det meget slemme iltsvind netop i år, men er det ikke rigtigt, at reglerne er skruet sådan sammen, at når det regner meget, og når der derfor bliver udvasket meget kvælstof, øges tilladelserne til at udbringe gødning og dermed kvælstof på markerne, altså jo mere udvaskning, jo større tilførsler?

Hvis ministeren kan bekræfte det, og det kan han, for sådan er reglerne, mener ministeren så, at det er en hensigtsmæssig måde at styre tildelingen af kvælstof til de danske marker og det danske landbrug på?

Torben Hansen (S):

Jeg vil starte med at give min anerkendelse af, at ministeren nu anerkender, at 80 pct. af kvælstoffet i fjorde og kystvande kommer fra landbru-

get. Det betragter jeg så også som værende partiet Venstres holdning, og at ministeren dermed lægger afstand til bl.a. formanden for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg og medlem af Venstre, hr. Eyvind Vesselbos kommentarer i Jyllands-Posten i går, hvor han jo udtaler, at landbrugets udledning af kvælstof spiller en mindre rolle end hidtil antaget. Jeg betragter dermed, at det er miljøministerens holdning, der er gældende. Og jeg er da glad for, at ministeren på den måde underkender formanden for Miljø- og Planlægningsudvalget.

Nu siger ministeren, at man skal acceptere iltsvind i nogle år endnu, og jeg kunne da godt tænke mig at vide: Hvilken målsætning og dermed hvilken handling havde ministeren tænkt sig at sætte op? Hvor mange år vil ministeren sætte ind i sin målsætning, at vi skal acceptere løbende iltsvind?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at svare hr. Torben Hansen. Jeg sagde til hr. Torben Hansen, at jeg tror stadig væk, at vi er nødt til at fortælle hinanden, at risikoen for iltsvind vil være der i mange år, måske ikke for altid, men den vil i hvert fald være der i mange år. Går man tilbage, ved man jo, at vi har haft iltsvind. Men hvis hr. Torben Hansen gerne vil rejse rundt og fortælle, at hvis vi lige laver lidt ved kvælstoffet her hen over foråret, er det slut, og så kommer der aldrig mere iltsvind, skal hr. Torben Hansen gøre det. Jeg gør det bare ikke.

Det, jeg synes, vi skal bruge vores ressourcer på, er at sørge for at begrænse mulighederne for, at der kommer iltsvind, og det er faktisk det, vi har aftalt med hinanden, at vi skal gå i gang med. Det er faktisk det, jeg i alle de diskussioner, vi har haft, igen og igen har sagt; det er nøjagtig det, vi gør og skal gøre.

Jeg har netop skrevet til mine ministerkolleger i Østersølandene – man skal jo huske, hvilket jeg også sagde, at det er i fjordene, og det er ude på de åbne have – om den kritiske iltsvindssituation, der er registreret i det her efterår. Jeg peger på, at der er behov for fælles overvejelser om status, erfaringer og initiativer i forhold til iltsvind, og at der også er behov for at overveje, hvad landene hver især yderligere kan gøre.

Derfor har jeg bedt Miljøstyrelsen om at tage det op på et highlandermøde, som de har i Elcom-regi allerede nu i november. Og på baggrund heraf vil jeg så vurdere, om der er behov